

a polnosćzi dostateho Ducha dzeržana. Zeje přenje słowa mamy dženſa s nutrnosćzu słyshecž a wopomnicž.

Sapóschtołškich skutkow 2, 14—21.

„Duž postaže Pětr s tymi jednacze, posběže swój hlósž
 „a rycžesche k nim: Wy Židzi, lubi mužojo, a wy
 „wschitzy, kiž wy we Jerusalemye bydlicze, to budž wam
 „sjewjene, a sapschimucze te moje słowa s waschimaj wu-
 „schomaj. Pšchetož tuczi njejšu pjeni, jako šo wam sda,
 „dokelž nětk je tšecza šchtunda teho dnja. Ale to je,
 „šštož pšches profetu Joela prjedy je pšchipowjedane: A
 „budže šo stacž we poslenich dnjach, praji Bóh, ja chzu
 „wulecž wot mojeho Ducha na wschitko czěło, a waschi
 „šynojo a džowki budža wěšchczicž, a waschi mlodzenzy
 „budža widzenja widžicž, a waschi starschi budža šony
 „měcz. Tež na mojich wotrocžkow a na moje džowki
 „chzu ja we tych šamych dnjach wot mojeho Ducha wu-
 „lecž, a woni budža wěšchczicž. A ja chzu dziwy czinicž
 „horjekach na njebju a zejchi delekach na semi, krej a wo-
 „heń a paru dymowu. Ššónzo budže šo pšchemobrocžicž
 „do czěmnošcze a měšaz do křwě, prjedy dnžli tón wulki
 „a šjawný džen teho Knjesa pšchińdže. A budže šo stacž,
 „šo kóždy, šštož šo k temu mjenu teho Knjesa woła,
 „budže šbóžny.“

Ššto mějachu s tychle słowow tam ni nawuknyčž, kiž
 je słyschachu, to šo derje rošymy. Woni mějachu s nich na-
 wuknyčž, šo to, šštož šo wušměwzam sdašche pjanosćž byčž,
 wopradowže pšchińdže s dziwneje mozy swjateho Ducha a bě
 tajki wulki a wažny podawč, šo běšche Bóh tón Knjes hižom
 šwojim profetam dač wot njeho wěšchczicž. Praschamy-li
 šo pak, ššto maja tele słowa naš wučžicž, dha móžemy
 je šrošymicž jako trojake napominanje, kiž je tež nam date.
 Duž dženſa šwěru wopomíny

trojake napominanje šwjatkowneho dnja.

Šswjatkowný džen naš wučži pohladacž

- 1) do šańdženeho cžaša stareho šakonja, šo
 bychmy widžili, kak wjele wjetšche dary
 Božeje hnady my šmy dostali,